

Chiều Nhật Tảo

Nhật Tảo mến yêu trên trang sách
Từ thuở tuổi thơ biết đọc vần
Biết có anh hùng Nguyễn Trung Trực
Đốt tàu giặc cháy giữa giòng sông
Chiều qua sông sóng gợn nhấp nhô
Sóng vỗ vào tay bối rồi
Tôi vung nước hỏi cùng giòng chảy
Con sóng nào đập vỡ mộng thực dân
Chẳng trả lời đâu, sông của tôi
Nhấn chìm tàu giặc xuống đáy sâu
Cỏ hết mình xanh thành cỏ đỏ
Chiều phập phùng ngọn lửa triền sông

Hậu Giang, 8.2003

Nghe tiếng em ca

Mưa tí tách trên hàng hiên phố nhỏ
Cà Mau đêm trời đất giao hòa
Anh xa đến ngồi nghe em hát

Em mềm mại giọng Nam Xuân
Trong điệu đờn tài tử
Ngũ cung bỗng trầm luyện láy bay xa

Ngọt dịu tiếng đàn
Thoảng vui buồn réo rắt
Giọng tinh khiết đơn sơ như đất

Giọng mảnh mai màu trắng sáng trong
Lời ca mật đắng mà trong trẻo
Phụng Cầu Hoàng réo rắt bi ai

Mưa lũ... bìm bịp kêu khàn giọng
Nước triều lên anh kịp quay về
Áo bà ba tiễn đưa bữa ấy
Lại nhìn nhau trời đất yên lành.

Bữa ấy Thất Sơn

Bữa ấy lên núi Sam
Châu Đốc mưa vừa tan
Phập phồng em nín thở
Bước qua cầu nhẹ chân

Này đây cụm Thất Sơn
Bềnh bồng mây trắng xóa
Có miếu Bà Chúa Xứ
Người người về dâng hương

Vào đền hương trầm bay
Cúi đầu chấp hai tay
Chợ nghe lòng xao xuyến
Nhớ người xưa đất này

Phía xa vào sông Hậu
Mây rẽ quạt trên đầu
Tay em cành hoa tím
Líu ríu chiều xôn xao

Nén hương cầm trên tay
Vĩnh Tế xanh bờ cây
Lên lảng thăm ông Thoại
Rêu phong quanh đền đài

Long Xuyên chiều mây nổi
Thôi tôi về miền Trung
Lững thững đường xa lắt
Giấu nổi lòng ngọn ngang.

Châu Đốc, 6.1999